

taminer og de forskellige ting og sager. Folk er jo utrolig uvidende om helt fundamentale sammenhænge, og derfor er der store problemer med det, folk putter i munden. Problemet er ikke, om det er en papkylling, eller det er en skrabekylling, det er alt sammen udmærket mad. Men det er et problem, når det har været igennem industriens hakkemaskine og er blevet til et halvfabrikata, der er pakket ind i plastik, og som er blevet billiggjort af alle de tilsætningsstoffer, vi bruger.

Nej, hvis folk ville købe nogle primære danske fødevarer eller udenlandske, hvis de bedre kan lide dem, så kunne de få god kvalitet.

Derfor kan vi ikke støtte forslaget her. Der står her, at Rådet for Bedre Madkvalitet især sætter fokus på produktionsformer og kvalitet af de enkelte produkter, samspillet mellem produkterne samt information til forbrugerne herom. Ja, men jeg synes stadig væk, at det er noget sofistikeret madsnak, som kun er for de øverste 20 pct. af forbrugerne, mens det er de nederste 80 pct. i pyramiden, der trænger til bedre mad.

Formanden:

Ordfører for forslagsstillerne, fru Ritt Bjerregaard.

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg vil godt takke for de mange bemærkninger, der er faldet i forbindelse med forslaget, og jeg synes, at debatten på mange måder udviklede sig til også at blive en debat om det mere principielle spørgsmål om, hvorvidt fødevarerhvervet er noget, der alene skal overlades til markedet. Og det, må jeg sige, det tror jeg ikke på.

Debatten kom også ind på den forestilling, nogle har haft, og som jeg synes hr. Martin Lidegaard på udmærket vis gjorde op med, nemlig hele spørgsmålet om bare at overlade det til forbrugerne. Vi har så producenterne, og de kommer med anbefalinger af den ene eller den anden art, og der står forbrugeren så med 5-10 forskellige anbefalinger med en stor variation i prisen.

Det er da helt klart, at i et moderne samfund har forbrugerne brug for vejledning. De har brug for, at der er nogle, der hjælper dem i de valgsituationer, de kommer til at stå i. Og det er en offentlig opgave. Det er simpelt hen en offentlig opgave at gå ind med vejledning omkring nogle af de her ting.

Og det er jo nærmest – jeg ved ikke, hvad man skal kalde det – måske komisk at høre nog-

le, som nu hr. Vestergaard gjorde det, sætte spørgsmålstegn ved objektiv spisekvalitet. Jamen herregud, nu har vi haft en bedømmelse af vin igennem jeg ved ikke hvor lang tid. Vi ved, hvor nøje man har holdt rede på det. Vi ved, hvordan det er blevet fastlagt, hvordan det nøje er blevet kontrolleret, for at der kunne garanteres nogle helt bestemte kriterier omkring det.

Kl. 16.35

Og så skulle det lige pludselig overhovedet ikke være muligt at gøre noget tilsvarende i forhold til kød eller kartofler eller gulerødder, eller hvad det nu kunne være. Selvfølgelig er det da det.

Det er ikke en statslig opgave at gøre det, og det er jo her, pointen ligger. Det er en statslig opgave at sørge for, at der er nogle mennesker, der kan varetage den opgave, og det var grunden til, at vi valgte et uafhængigt råd, som ikke havde noget at gøre med embedsmændene i Fødevarerministeriet. De fungerede som sekretariat, men det var uafhængige mennesker, som havde en viden om disse områder.

Jeg kan da også her sige til hr. Vestergaard, at det såmænd ikke så meget var et spørgsmål om tillid til ministeren. Det var et spørgsmål om en aktiv inddragelse af de folketingsmedlemmer, der sad i Folketinget og en løbende drøftelse af den konstruktion, som et stort flertal af Folketinget fandt frem til ville være en fordel.

Så jeg deler ikke den opfattelse, som adskillige her har været inde på i debatten, at det her om kvalitet og kvalitetsspørgsmålet i det hele taget bare kan overlades til producenterne. Jeg mener i meget høj grad, at det er et spørgsmål om en dialog med forbrugerne og klart også, at Folketinget har en rolle at spille i denne her sag.

Vi må så efter debatten i dag, som ikke har givet meget håb for den fremtidige fødevarerpolitik, håbe på, at der efterhånden kan vise sig lidt mere forståelse hos den siddende regering for forbrugerne og den vejledning, der kan ligge til forbrugerne.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug